

Departament Stanu oświadcza:

Węgiel decyduje o odbudowie Europy

NOWY JORK (PAP). Ogłoszony tu został komunikat Departamentu Stanu, iż nieodzownym warunkiem powodzenia każdego planu odbudowy Europy, który był opracowany przez kraje, biorące udział w Konferencji Pańskiej — jest sprawa produkcji węgla.

Takie same stanowisko zajął niedawno amerykański minister handlu Averell Harriman, który na konferencji prasowej w Londynie podkreślił, że zwiększenie produkcji Zagłębia Ruhry posiada zasadnicze znaczenie dla odbudowy Europy.

Znaczny odłam prasy amerykańskiej i brytyjskiej, wskazując, iż obecna linia polityki za-

granicznej USA kształtuje się pod wpływem koncepcji hooverowskich, stwierdza, że te właśnie dążenia amerykańskiej polityki zagranicznej do odbudowy Niemiec, powodują poważne trudności w dziedzinie realizacji planu Marshalla.

Tygodnik angielski „The Eco-

nomist”, ostrzega w artykule, analizującym problemy Zagłębia Ruhry, że jeżeli plany amerykańskie, zmierzają do odrodzenia Niemiec, zdolnych do panowania nad Europą, to są one z góry skazane na niepowodzenie.

Tygodnik domaga się, by przed odbudową Zagłębia Ruh-

ry, odbudowany został przemysł francuski i czeski.

„The Economist” wypowiada się za międzynarodową kontrolą Zagłębia Ruhry, zorganizowaną na podstawie przyjaznej współpracy sojuszników, a nie na su premacji Stanów Zjednoczonych.

Spiskowcy zamierzali opanować Ateny przy pomocy 2 rewolwerów

ATENY (API). Oficjalna wersja motywująca, ostatnie masowe aresztowania w Grecji — chęć udaremnienia „komunistycznego powstania”, przedstawia się dość nieprawdopodobnie w świetle wczorajszego oświadczenia min. Zervasa. Na konferencji prasowej dla dziennikarzy zagranicznych, stwierdził on wyraźnie, że w Atenach, gdzie był jakoby, przygotowany spisek znaleziono 2 rewolwery, 23 karabiny z bagnetami i 2 granaty ręczne. Zervas odmówił informacji gdzie znaleziono te broń. Za proponowano natomiast dziennikarzom, obejrzenie jej w kolumnie policji.

Zervas zapewnił, że jest w posiadaniu dokumentów, które wyraźnie wskazują na istnienie spisku. — odmówił jednak zaznajomienia dziennikarzy z nimi.

Gazeta „Centra Elouteria” — przypuszcza, że jednym z głównych powodów masowych aresztowań, była chęć posiadania za-

kładników, którzy w wypadku utworzeniu niezależnego rządu — byliby oskarżeni o zdradę stanu i rozstrzelani.

W Grecji toczą się zaciekle walki

PARYŻ. (PAP) — Były grecki minister spraw zagranicznych, socjalista Sofianopulos oświadczył, że w Grecji musi być stworzony rząd szerokiej koalicji.

Jeśli wojna domowa ma się tam skończyć, rząd taki, który będzie się cieszyć ogólnym zaufaniem narodu, winien niezwłocznie ogłosić powszechną amnestię, przeprowadzić reformy i wolne wybory.

Sofianopulos zaznaczył, że jeśli to nie nastąpi, Grecję czeka jeszcze cięższy kryzys, niż ten, który obecnie przeżywa.

Agencja Tass donosi z Aten, że

zaciekle walki toczą się między powstającymi a oddziałami rządowymi w górach Grammos. W walkach tych — jak głosi komunikat ministerstwa wojny — bierze udział 4 tysiące powstańców, którzy, wykorzystując dogodny teren, stawiają silny opór oddziałom rządowym.

Walki toczą się również na półwyspie Peloponeskim oraz w południowej części Grecji środkowej.

W całej Grecji odbywają się w dalszym ciągu masowe aresztowania. Ogólna liczba aresztowanych osób jest nieznana. Opublikowano bowiem jedynie listę osób, aresztowanych w Atenach, w Pireusie i na przedmieściach Aten. Na listach tych figuruje 2.613 nazwisk. Wszystkich aresztowanych wysłano na skalistą wyspę Psytalia, gdzie przebywają w potocznych warunkach, pozbawieni strawy i wody. W następstwie części aresztowanych przewieziono na wyspę Ikaria. Wedle doniesień prasy, liczba osób, aresz-

PRZYSZŁA KROLOWA ANGLII

Następczyni tronu księżniczka Elżbieta przyjmuje defiladę grenadierów gwardii w mundurze pułkownika gwardii

Dziś w numerze:

WĘGIEL POLSKI
A ODBUDOWA EUROPY
KRADZIEŻ PRĄDU
ELEKTRYCZNEGO
SENSACYJNE ODKRYCIE
W SAMOTNEJ SKALE

Ca dzień niesie

14 lipca

W dniu dzisiejszym Francja obchodzi swe święto narodowe. W ciągu lat wielu w tym właśnie dniu łączyliśmy się z Francją uczuciem serdecznym, w przekonaniu głębokim, że święto wolności Francji jest również świętem wszystkich ludów wolnych.

W roku 1947 — dzień 14 lipca wypadł na okres niezwykle ciężki w dziejach współczesnej Francji. Kraj ten znalazł się w sytuacji finansowej i gospodarczej tak trudnej, iż grozi mu poważny konflikt wewnętrzny.

Właśnie w okresie tych poważnych przesilen wewnętrznych Francja gości w swej stolicy przedstawicieli kilkunastu państw europejskich, z których prawie że połowa należała do obozu wrogiemu Francji lub też sprzyjała dzięki swej postawie neutralnej, wrogom Francji. W dniu 14 lipca natomiast brak jest w Paryżu tych, którzy w czasie wojny walczyli o wolność swoją i Francji.

Lud francuski niewątpliwie odczuwa boleśnie tę nieobecność tych, których uważał za swych największych przyjaciół. Zamiast okrzyku „Vive la Pologne” nie potrafi wznieść okrzyku na cześć satelitów „osi”, mających decydować o przyszłości pewnej części Europy.

Gdy nasi wrogowie radziby dziś podzielić świat na dwa wrogie sobie obozy — nie wolno zapominać że gdyby nawet zrealizowali swe zamiary, to jednak po tamtej stronie barykady — pozostałyby we wszystkich państwach zachodnich dziesiątki, setki milionów ludzi pracy, ci ludzie dobrej woli zaprostestowali już przeciwko polityce „dyktatury dolara” stosowanej wobec wolnych ludów Europy.

Mamy we Francji wiele milionów serdecznych i szczerych przyjaciół, których łączy z nami wspólne umiłowanie ideałów wolności. Dlatego też w dniu święta tych przyjaciół — łączymy się z nimi w głębokiej wierze, że nieśmiertelne ideały Francji Wolnej — nie będą przekreślone — a raczej — dyktatury dolarowej.

Zakończenie Konferencji Zbożowej

PARYŻ. (PAP) — W Paryżu zakończono obrady Międzynarodowej Konferencji Zbożowej. Uchwalono szereg rezolucji, zalecających jak najszczęśliwsze wykorzystanie zasobów miejscowych, powołanie do życia organu kontroli spożycia zboża we wszystkich krajach importujących oraz zmniejszenie przydziałów zboża dla karmienia zwierząt żywego inwentarza. Inne rezolucje dotyczą przeprowadzenia ściślejszej kontroli zbóż pod względem ich użyteczności przemysłowej oraz kontroli magazynów.

Przed zakończeniem obrad odczytano oświadczenie amerykańskiego ministra rolnictwa Andersona, któ-

ry opuścił już Paryż w drodze do Waszyngtonu. W oświadczeniu tym minister stwierdził, że państwa eksportujące zboże nie będą mogły pokryć całego zapotrzebowania państw europejskich i wezwał, celem osiągnięcia równowagi między podażą a popytem, do zmniejszenia do minimum potrzeb oraz do jak najwydatniejszego wykorzystania zapasów miejscowych.

Przedstawiciel Kanady George Moiver, w związku z oświadczeniem min. Andersona stwierdził, że narody świata będą musiały w roku gospodarczym 1947/48 zacząć gnać pasą.

„Izwestia” o dolarowej ofensywie przeciwko Szwecji

MOSKWA (API). W artykule zatytułowanym „Dolarowa wyprawa krzyżowa, — przeciwko Szwecji”, dziennik radziecki „Izwestia” — stwierdza, że pewne amerykańskie koła przemysłowe starają się zająć w gospodarce szwedzkiej, miejsce dawnego kapitału niemieckiego.

Za pomocą agentów zwerbowanych z pośród szwedzkich szowinistów, usiłują amerykańskie

firmy wziąć pod swoją kontrolę zakłady Siemens, Svenska Instrument Caeccumula.

W przedsiębiorstwach tych odgrywał przed wojną dominującą rolę Niemcy.

Amerykańscy magnaci przemysłowi przypuścili również ofensywę przeciwko szwedzkiemu przemysłowi drzewnemu, palniernemu, lotniczemu i kopalnianemu.

Plany MOB — wykradzione

Powieść Jerzego Junoszy Gzowskiego pt. „Plany MOB — wykradzione” przewyższa wszystkie inne romanse tego rodzaju, gdyż przede wszystkim opiera się na faktach historycznych.

Wszyscy pamiętamy jeszcze z okresu Polski przedwrześniowej sensacyjną aferę szpiegowską, która rozegrała się w Berlinie w roku 1938. Imię bohatera, rzekomego przyjaciela najpotężniejszych przedstawicieli reżimu hitlerowskiego — Goeringa, Goebelsa i Bormana — było na ustach wszystkich. Szczególnie interesowano się losami trzech pięknych kobiet, które miłość do szpiega doprowadziła do celi więzienia w Moabitcie.

Ten as w wywiadu genialny wprost szpieg, który rolę swoją renegega polskiego na terenie Trzeciej Rzeszy odegrał jak najlepszy aktor — rotmistrz Sosnowski — to właśnie główny bohater powieści „Plany MOB — wykradzione”, który na kartkach książki nosi imię Jerzego Ossnow-

skiego. Jerzy Ossnowski w całe swe życie poświęcił pracy wywiadowczej dla Drugiego Oddziału. Zawsze otacza go pogarda. Dawni przyjaciele — rodacy zrozumieć poprostu nie mogą postępowania ex - rotmistrza armii polskiej, który nagle staje się „zjadłym germańskim ofilem”.

Wiernie towarzyszy Ossnowskiemu we wszystkich zawiąskanych sytuacjach jego dłużej przyjaciółka Lena, z pochodzenia wiedeńska. I właśnie za tę wierność, za to, że w decydującym momencie nie zdecydowała się na ucieczkę, zapłaci ceną własnej głowy.

Jerzy Ossnowski, czyli jak go nazywano w Berlinie „Graf von Ossnowsky” i przyjaciółka jego Lena to nie papierowe szablony we marionetki. Są to prawdziwi „ludzie żywi” — którzy pracują, kochają i cierpią na kartkach autentycznej szpiegowskiej powieści pt. „Plany MOB — wykradzione”.

